

Orbán György stílusa néhány szakrális kórusműve alapján

Orbán György kortárs zeneszerző műveit szerte a világon játsszák, éneklük és számon tartják. Kórusmuzsikájával kivívta a kortársak elismerését, zenéjét számos kórus szívesen éneкли, még ha olykor nem is egyszerű a feladat.

Kórusműveit több kategóriába sorolhatjuk, a két legnagyobb csoport alapján: megkülönböztethetünk egyneműkari illetve vegyeskari műveket. Mivel ez igen nagy terület, ezért szorítkoztam a komponista vallásos tartalmú, latin nyelvű, a' cappella vegyeskari műveire.

Forrásként szolgált maga a szerző, aki lehetőséget biztosított számomra egy interjúval, hogy első kézből ismerhessem meg műveit. Szakrális vegyeskarai közül is csak négy mű került részletes elemzésre, melyek a következők:

Veni Sancte Spiritus, Salve Regina, Ave verum corpus, 126. zsoltár.

A műveket keletkezés szerint kronologikus sorrendben mutatom be a dolgozatban, ezzel könnyebben tájékozódhatunk a szerző stílusának változásáról. A darabok komplex módon való elemzésébe beletartozik mind a szövegfordítás, a szöveg és harmóniák viszonya, a prozódia kezelése és a formaalkotás. Ezen kívül minden műben felmerülnek az adott darabra vonatkozó speciális jelenségek, illetve mindegyik keletkezésére megpróbálok fényt deríteni.

A tanulmányban sok helyen előfordulnak Orbán György saját idézetei, melyek színesebbé és teljesebbé teszik az egészet.

Vallásos művek révén elhelyezhetők a liturgiában, ezért úgy gondolom, hogy ezekről némi információval kell szolgálnom. A zeneszerző saját véleményeit is röviden közlöm az atonalitásról, a művek énekelhetőségéről és egyéb, általa fontosnak tartott információkról.

Ezeket összefoglalva képet kaphatunk Orbán György szakrális karművészetéről, ami talán közelebb visz bennünket az ő muzsikájához, esetleg még többen választják majd az ő darabját, ha koncertpódiumra állnak.